

tror ogsaa, at der her vilde fremkomme et Forhold, der ikke vilde være uden Betænk- lighed for Landbruget. — Saaledes stiller Planen sig for mig, naar den føres ud i sine Konsekvenser. Noget andet vil det jo være, naar den begrænses til at gælde Esbjærg-Parkeston-Routen alene, saaledes at man siger, at Staten skal overtage Besør- gelsen af denne Route for de Varemængders Bedkommende, som nu en Gang have fundet Vej derover, det vil altsaa sige, uden at man i Fragtnedsættelse giver sig til at kon- kurrere med de andre Router, som ere i Gang. Men vil man gaa til dette, tror jeg, at der kan gøres samme Indvendinger gældende med Hensyn til Dyrheden, som jeg allerede har talt om med Hensyn til Planen i dens fulde Konsekvenser. Vi vilde komme til at give en Mængde Penge ud, og Spørgsmaalet er da, om vi faa nogen Nytte deraf, om vi i Virkeligheden vinde noget derved, som man ikke kan vinde paa anden Maade. Der er blevet sagt i saa Henseende, jeg tror, det var af den ærede Ordsrør (Neergaard), at naar vi derovre havde en Route under Statsdrift, og som blev drevet paa mønsterværdig Maade med Afkøling o. s. v., vilde man derigennem bringe de andre Router ind paa at bruge de samme gode Foranstaltninger til Varernes Bevaring, men jeg tror ikke det vil slaa til, i alt Fald ikke saa længe man holder Fragten paa et lignende Stand- punkt som det, de andre Selstaber tage. Vi have jo allerede set, at det, at man har disse forbedrede Indretninger paa Esbjærg- Parkeston-Routen, i og for sig ikke har ind- virket hynderlig paa de andre Router, ikke engang saa meget, at der fra Landbrugets Side er kommen et bestemt Krav til de andre Router om, at de skulle gøre lignende For- anstaltninger for at konservere Varerne, men derimod vil man jo let kunne fristes ind paa, at man forcerer Esbjærg-Parkeston- Routen gennem en Nedsættelse af Fragterne, saaledes at man efterhaanden traf den Tra- fik, der gaar andre Steder fra, over Parke- ston. Det vil man meget let komme ind paa, men i saa Fald have vi det samme Sys- tem, som jeg netop omtalte for, nemlig en Arbejden henimod, at Statsdriften skal op- tage den hele Trafik, hvad jeg anser for at være i høj Grad uheldigt. Smidleertid er- kender jeg, at det er en berettiget Indvending mod den nuværende Ordning, at den Under- støttelse, som Staten giver, kun gives til en enkelt Route og ikke har nogen Indflydelse paa de andre Router. Det, hvorom det i Virkeligheden gælder, forekommer mig at være dette, at man kan opnaa paa alle de

Router, der nu føre Landbrugsprodukter over til England, at faa forbedrede Foran- staltninger til at bringe Varer frem i god Kondition, at faa en Fartplan, som er tjenlig for Landbruget, og endelig at faa en moderat Fragt — videre behøver man, som jeg allerede har sagt tidligere, ikke at gaa i det sidste Punkt, — og derfor forekommer det mig at være Overvejelse værd, om man ikke kunde naa dette Maal ved at opgive det nuværende System med Understøttelse af den enkelte Route og i Stedet derfor gaa til en Under- støttelse af alle Routerne, forudsat at de op- fylde de Betingelser, som maa siges at være i Statens Interesse. Staten har In- teresse af, at Landbrugets Produkter komme frem i saa god Kondition, at Landbruget er i Stand til at optage den engelske Konkurrence, og at det engelske Marked kan blive bevaret for os. Af Hensyn til denne Inter- esse vil der derfor ogsaa kunne ydes et væ- sentligt Bidrag til de Skibsrederier, som ville præstere tilstrækkeligt til, at de formaal, jeg nævnte, ske Fyldest. Det vilde da blive en Transportpræmie, hvis Størrelse vilde af- hænge af den overførte Varemængde, og som kun blev ydet til de Skibe, om hvilke det blev godtgjort, at de havde tilstrækkelige Foranstaltninger til at bevare Varerne, og som blev ydet paa den Betingelse, at ved- kommende Skibsrederi vilde underkaste sig Indenrigsministeriets Censur for Fartplan og Fragt. Hvorvidt nu dette kan gennem- føres skal jeg ikke udtale mig om i Døblis- ket; jeg vil kun som sagt henstille denne Tanke til Overvejelse og navnlig da henstille den til Overvejelse sammen med Planen om en i sine Konsekvenser gennemført Stats- drift, thi det forekommer mig dog givet, at hvis vi kunne naa en tilfredsstillende Ord- ning paa den Maade, jeg har antydet, er det ikke ønskeligt i nogen Henseende at gaa til Statsdriften; saa vil den Interesse, Sta- ten har i at undgaa store Udgifter og navn- lig undgaa stor Risiko, være tilstrækkelig til at vælge den anden Vej. Navnlig ad denne anden Vej, jeg her har anvist, mener jeg, at man vil bevare den Frihed baade for Land- bruget og for Handelen og ogsaa for Skibs- farten, som er i Virkeligheden det ønskelige med Hensyn til vort Marked i England. Jeg tror, det vil være meget fordelagtigt at faa Staten ind som et af Momenterne, der skal være afgørende med Hensyn til vor Handel i England, lad det hellere blive paa de Ste- der, hvor man har Dygtighed og Evne til at tumle med disse Forhold. Den Fore- spørgsel, der saaledes er rettet til mig, skal jeg besvare derhen, at jeg fremdeles skal søge at afhjælpe de Mangler, der ere til